

Cienījamie novadnieki!

Sveicu jaunajā, 2015. gadā un novēlu piedzīvot daudz skaistu brīžu, būt klāt novadam svarīgos notikumos, aktīvi darboties un rosināt apkārtējos, pārsteigt citus un būt gataviem kaut kam jaunam.

Amatas novadam aprit 15 gadi. Kā strādāsim, kādas pārmaiņas savā apkārtnē redzēs un piedzīvos iedzīvotāji visos pagastos, par to jau pirmajā lappusē.

Šogad „Amatas Avīzē” turpināsim rakstu sēriju par interesantiem vēstures faktiem pagastos, savukārt novadnieces Melānijas Vanagas stāstiem par Amatu būs pirmpublicējums. Kopā izstaigāsim upes krastus, pietekas, māju ceļus, vērosim, kāda bija Amata pagājušā gadsimta 60. gadu beigās un vēlāk.

Paldies par atsaucību un sadarbību avīzes veidošanā, par atzinību un novērtējumu!

“Amatas Avīzes” redaktore
Liga Eglīte

Kur saņemt “Amatas Avīzi”?

- **Amatas novada pašvaldībā;**
- **Drabešos:** Drabešu internātpamatskolā;
- **Ieriķos:** pārtikas veikalā „Priēdes”, Amatas novada Tūrisma informācijas centrā;
- **Livos:** Līvu Dienas aprūpes centrā, pārtikas veikalā „Līvi”;
- **Kārļos:** pārtikas veikalā „Kārļi”;
- **Amatā:** pārtikas veikalā „Edgars”;
- **Ģikšos:** Amatas pagasta pārvaldē Ģikšos, patērētāju biedrības veikalā, pārtikas veikalā „Timrotiņš”, A/S Virši-A degvielas uzpildes stacijā;
- **Spārē:** Spāres internātpamatskolā (Skolotāju istaba);
- **Skujenē:** Skujenes pagasta pārvaldē;
- **Nītaurē:** Nītaures pagasta pārvaldē, degvielas uzpildes stacijā „Pūķis”, pārtikas veikalos „Vesko” un „Pīlēns”, Nītaures pirtī, kafejnīcā „Runčuks”;
- **Zaubē:** Zaubes pagasta pārvaldē, Zaubes bibliotēkā, Elmeres ģimenes ārsta praksē, Aptiekā, pārtikas veikalā „Skorpions”.

Būsim izpalīdzīgi – ja dzīvo ārpus pagasta centra, paņem un aizved „Amatas Avīzi” arī kaimiņam, viņš priecāsies!

Esiet drosmīgāki!

Intervija ar Amatas novada domes priekšsēdētāju Elītu Eglīti

Pirms intervijas pārskatu paku ar avīzēm, kur sakrātas agrāko gadu publikācijas. Tik daudz labu vārdu par novadu, par cilvēkiem! Nekautrējami, dižojami! Ar skaisto dabu, ar bagātīgo vēsturi, talantīgiem un darbīgiem novadniekiem, ar spēju sadzīvot kopā pieciem pagastiem un atrast vienojošo stīgu. 1. jūlijā Amatas novads svinēs pusaudža jubileju – 15 gadus. Vai daudzi atceras kā tas viss sākās?

Kā izveidojās Amatas novads? Pirms 15 gadiem bija tikai divi pagasti, bet pēdējie pieci pagājuši draudzīgā piecu pagastu saimē.

Toreiz Latvijā diskutēja, ka vajag lielākas pašvaldības. Amatas novads bija sestais novads valstī, izveidojās brīvprātīgi, apvienojoties Amatas un Drabešu pagastiem. Tolaik daudz braucām mācīties – uz Kandavu, uz Ciblu, kur bija tādi alternatīvāk domājošie. Atzīstu, ka toreiz pieņemtais lēmums bija pareizs. Nelielais Amatas novads attīstījās ļoti veiksmīgi, jo tā bija kompakta teritorija, nevajadzēja uzturēt lielu pārvaldi, iedzīvotāju skaits pietiekošs, laba ekonomiskā attīstība. No 2000. līdz 2009. gadam bija desmit labi gadi. Varbūt nebija izcili, bet veiksmīgi. Amatas pagasts veidojies tikai 1957. gadā, cilvēki atcerējās vēl tos laikus, kad piederēja pie Drabešu pagasta, izmantoja Drabešu baznīcu, kapsētu. Iedzīvotāji bija noskaņoti uz vienu vilņu.

2008. gada 18. decembra rītā varējām atvērt karti un redzēt kā visa Latvija sadalīta.

2009. gada 1. jūlijā pievienojās trīs pagasti Skujene, Nītaure un Zaubē, kas vēsturiski nekad nav bijuši saistīti ar Amatas novadu. Agrāk šīs teritorijas bijušas ekonomiski diezgan aktīvas, tomēr laukos attīstība ir savādāka kā piepilsētai, kuru šķērso Vidzemes šoseja. Šobrīd nav labākie laiki lauku teritorijām, jo trūkst cilvēku, nav uzņēmējdarbības, iedzīvotāji ar gadiem kļūst inertāki, neuzņemas paši kaut ko darīt.

Tomēr ir atsevišķi labi piemēri! Piemēram, Skujenes pagastā ienākuši uzņēmēji, kaut arī ne vietējie, bet no Baltezers, no Ādažiem.

Vai pirms reformas bija teritorijas izpēte un apspriedes?

Katrs pagasts tobrīd uz reformu skatījās citādi. Nītaure un Zaubē vēlējās pievienoties Mālpilij vai Siguldai, meklēja kaut ko Pierīgas virzienā. Skujene raudzījās uz Vecpiebalgas pusi, jo bija jau kopā nosvinējuši Piebalgas svētkus. Amatas novads gribēja pastāvēt tāds pats maziņš, kā ir. Dzīve pierāda, ka tas bija iespējams. Mazo novadu ir daudz, piemēram, Raunas, Jaunpiebalgas. Tieši tāpēc, ka paši nevarēja izlemt, ar ko apvienoties, Saeima lēma par visiem.

Vai ir nojausma, kā teritorijas reforma attīstīsies tālāk? Tolaik tas bija sociālekonomisks eksperiments.

Amatas novada politika vienmēr ir bijusi šāda: strādāt uz visu teritoriju. Nemeklējam jomas, kur ir izdevīgāk, bet aptveram visu, cenšamies ekonomiski izlidzināt, atrodam, kas katram pagastam ir pievilcīgs. Piemēram, esam ieguldījuši līdzekļus Zaubes pagasta ceļu sakārtošanā.

Es domāju, ka tuvākajā laikā nebūs lielu pārmaiņu. Nevar atgriezt Latviju kādā 19... gada bildē. Ir pierasts pie

ši modeļa, katrai jaunai reformai būtu nepieciešami lieli kapitālieguldījumi. Tuvākie gadi būs jādzīvo tāpat – kāda nu tā laulība ir, tāda ir! Ja kāds grib atdalīties, tad nav īsti kurb doties. Vecpiebalga ir tikpat liels novads, tikpat „izsvaidīts” – kalni, lejas, meži. Uz otru pusi ir Ogre, vēl lielāks novads. Nav variantu. Lēmējiem bija jāizsver, vai Cēsis ir republikas nozīmes pilsēta, vai tikai maziņš centrs. Pēc būtības Cēsis ir republikas nozīmes pilsēta! Pilsēta vēsturiski ir kas daudz vairāk, ne tikai novada centrs. Cēsis ir ļoti kaimiņi. Atdodiet Cēsīm Lauksaimnieku centru, nelieciet ar katru papīra strēmeli doties uz Valmieru!

Kāds Amatas novadam būs jubilejas gads?

Turpināsim iesākt, nosaukšu tikai pašus svarīgākos darbus. Šobrīd Ieriķos notiek vēsturiski nozīmīgas pārmaiņas. Nekad agrāk tik daudz vienā ciematā nav ieguldīts. 2015. gadā nodosim ekspluatācijā Ieriķu Mākslas un mūzikas skolas ēku. Plānojam pabeigt rekonstrukciju Ieriķu Sabiedriskā centra ēkā, pārcelsim tur bibliotēku, feldšeru punktu, atvērsim sabiedriskās telpas. Ieriķos uzsākti ūdenssaimniecības sakārtošanas darbi, paredzēts savienot tīklus visā teritorijā, jo agrāk komunikācijas bija katrai iestādei atsevišķi – skolai, dzelzceļam un citiem. Amatas pamatskolas darbības nodrošināšana Ieriķos. Pagājušā gadsimta 70. gados bija runas, ka Amatas pamatskola varētu pārcelties uz Ieriķiem. Pagājis tik ilgs laiks! Tie visi ir grandiozi projekti, kādi novadā nav bijuši.

Šogad turpināsies skolu darbības pilnveidošana. Norit Zaubes skolas siltināšanas projekts. Prieks, ka šajā mācību gadā Zaubē nākuši klāt seši audzēkņi, vesela klase! Tas stagnācijas periods nu ir pagājis un cilvēki atgriežas laukos.

Iecerēts pabeigt darbus Nītaures bērnudārzā. Pēc iedzīvotāju dzimstības Nītaure novadā ir otrajā vietā.

Lai parādītu viesiem mūsu skaisto dabu, sagatavoti vairāki tehniskie un skici projekti par teritoriju labiekārtošanu. Ieriķos būs īpaša norādes zīme, tumsā izgaismota, lai braucēji neizskrien kā caur „Bordertaunu”, bet zina, kur nonākuši. Tas ceļotājiem paliks prātā. Top apzaļumošanas projekts Ieriķos pie skolas, arī Nītaurē.

Skujenē tiks pabeigta ūdenssaimniecības sakārtošana. Iedzīvotājus tas šobrīd kaitina, jo viss ir saraknāts, dubļi, taču tas ir ieguldījums ilgam laikam. Paies gads un viss aizmirsīsies, bet vieta būs sakārtota. Ir iecerēts, kā uzlabot pakalpojumu jomu Skujenes pagastā, bet tas tiks realizēts nākošajā gadā.

Āraišos aprīlī notiks forums. Ceram saņemt atbildes uz daudziem jautājumiem, arī par Drabešu internātskolu.

Domes sēdē izskatījām investīciju plānu. Nākotnē paredzam attīstīt Spāres internātpamatskolu, veidot Pusceļa māju, lai jaunieši apgūst profesiju un paliek te. Spārē var ražot bioloģisko produkciju, vasarā audzēt, rudenī novākt, pa ziemu pārstrādāt.

Novadā būs jāatver veco ļaužu pansionāts. Iedzīvotāji noveco, vieniem grūti nodrošināt mūža nogali, jo daudziem bērni ir tālu prom un sazinās tikai „skaipā”.

Jūsu vēlējums novada iedzīvotājiem.

Esmu priecīga par to, ko novada iedzīvotāji dara savās saimniecībās. Braucu un skatos, ka mājas kļūst arvien sakoptākas, saimniecības sakārtotas. Katra jaunā ģimene, kas izvēlas palikt novadā, ir vērtība. Novads pēc novietojuma, neapšaubāmi, ir pievilcīgs, uz visām pusēm tuvu pilsētai. Var atrast gan pakalpojumus, gan piedāvājumus, ko var realizēt savos īpašumos, nodarboties ar lauksaimniecību un pārstrādi. Te ir brīvas nišas! Lai novadam nav jāpērk zaru zāgētāja pakalpojumus no Siguldas, lai nav jāmeklē celtnieku brigādes no tālienes. Šobrīd nav nevienas novadā reģistrētas celtniecības firmas, kas varētu veikt visa veida darbus, nav projektētāju, tāmētāju. Tātad, ir brīvas nišas, nepieciešama tikai uzņēmība. Novadā arī turpmāk notiks daudzdzīvokļu ēku renovēšana, tur speciālistus vajadzēs.

Aicinu šajā gadā būt drosmīgākiem, uzņemties pašiem lemt un darīt! Nekrājiet sevi bailes par iespējamiem uzņēmējdarbības riskiem. Aicinu gan vidējo, gan jaunāko paaudzi atgriezties dzimtajā novadā un meklēt darbu šeit.

Sarunu ierakstīja Liga Eglīte

Atbalsts NVO un sportam 2015. gadā

Zane Pīpkalēja,
Amatas novada pašvaldības
projektu koordinatore

Amatas novada pašvaldība februāra mēnesī plāno izsludināt divus konkursus, paredzot sniegt finansiālu atbalstu mūžizglītības pasākumu īstenošanai un sportam Amatas novada teritorijā.

Izvērtējot iepriekšējo gadu NVO konkursu norisi un citu pašvaldību pieredzi NVO konkursu rīkošanā, šogad nevalstiskajām organizācijām būs pie-

ejams finansējums konkrētu, iepriekš noteiktu aktivitāšu īstenošanai. Attiecīgi 2015. gadā par tematisko jomu tiek noteikta mūžizglītība, paredzot iespēju saņemt atbalstu mūžizglītības aktivitāšu īstenošanai senioriem, pieaugušajiem un jauniešiem. Lūdzam novada nevalstiskās organizācijas sekot līdzī konkursu informācijai, kas tiks publicēta www.amatassnovads.lv vai sazināties ar pašvaldības projektu koordinatori Zani Pīpkalēju pa tālruni 29152186, vai e-pastu

zane.pipkaleja@and.lv.

Savukārt, lai atbalstītu sporta aktivitātes, novada sporta organizācijas un sportistus, Amatas novada pašvaldība 2015. gadā pirmo reizi izsludinās konkursu par atbalsta saņemšanu sportam. Arī par šī konkursa norisi un iesniedzamajiem dokumentiem, lūdzam sekot informācijai www.amatassnovads.lv vai sazināties ar pašvaldības sporta koordinatoru Ēriku Baueru pa tālruni 28602877, vai e-pastu eriks.bauers@and.lv.

Amatas novada pašvaldībai piederošo ielu un ceļu tīrīšana 2015. gada ziemā

Atbildīgais darbinieks – Amatas novada pašvaldības komunālās saimniecības nodaļas vadītājs **Jānis Sekste**, tālr. 29365499

• **Skujenes pagasts, atbildīgais Jānis Sekste, 29365499**

Maršruts Pērkoņi–Kosa, Z/s „Gavieši”, tālr. 29486653 (Z.Vilciņš)

Maršruts Vecskujene–Sērmūksi, SIA „Vecpiebalgas kompānija”, tālr. 29460781 (Dz. Daļeckis)

Pārējā teritorija – Skujenes pagasta traktors – traktorists P. Reinsons

• **Zaubes pagasts, atbildīgā Valda Veisenkopfa, tālr. 29170544**

Maršruts Annas–Klīgene, Z/s „Gavieši”, tālr. 29486653 (Z.Vilciņš)

Maršruts Bērzi–Zaube, SIA „Enķenieku Liči”, tālr. 29132109 (I.Liniņš)

Pārējā teritorija – Zaubes pagasta traktors

• **Nītaures pagasts, atbildīgā Līvija Ķauķīte tālr. 29284389**

Maršruts Ķēči, Z/s „Birzlejas”, tālr. 29163991 (U. Paupers)

Pārējā teritorija – Nītaures pagasta traktors – traktorists J. Timma tālr. 29174348

• **Amatas pagasts, atbildīgais Modris Veitners, tālr. 28657259**

Maršruts Aparnieki, Z/s „Aparnieki-2”, tālr. 29148987 (K.Eglītis)

Maršruts Baloži–Makstnieki–Velmeri–Ģikši, SIA „STOCKWOOD”, tālr. 29153433

• **Drabešu pagasts, atbildīgais Modris Veitners, tālr. 28657259**

Maršruts Ierīki–Bille–Spāre, SIA „Jaunie Tikli”, tālr. 26365933 (J. Bērziņš)

Maršruts Āraiši–Drabeši–Agra, Z/s „Skolaskalns”, tālr. 29164966 (M. Sērmūklis)

Maršruts Līvi, SIA „Kalmuiža”, tālr. 27867353 (J.Suseklis)

Maršruts Poliešas–Ruki–Silnieki, SIA „Jaunie Tikli”, tālr. 26365933 (J. Bērziņš)

Maršruts Kārji, Z/s Lejas Smēdes”, tālr. 26597529 (Dz. Melgalvis)

Pārējās teritorijas pagasta traktors – traktorists A. Rostoks

Ar visiem ceļu tīrītājiem ir noslēgts pielikums pie līguma, kas paredz pašvaldības laukumu, servitūtu ceļu un ceļu uz invalīdu un maznodrošināto ģimeņu dzīves vietām attīrīšanu no sniega. Kopējā summa sezonas laikā no pašvaldības budžeta EUR 9877,13 (ar PVN)

Piesakies dalībai pasākumā „Satiec savu meistarību - 2015”

Latvijas Nacionālais kultūras centra informācija

Latvijas Nacionālais kultūras centrs aicina līdz 2015. gada 9. februārim tautas lietišķās mākslas meistarus, stāstniekus, teicējus, muzikantus un ikvienu, kam rūp tradicionālās kultūras vērtību saglabāšana un tālāknodošana, pieteikt savu dalību projektā „Satiec savu meistarību! 2015”. Pasākums visā Latvijā norisināsies no 27. līdz 29. martam.

Tā ir iespēja parādīt plašāki sabiedrībai nemateriālo kultūras mantojumu, popularizēt meistarus, dalīties ar zināšanām un prasmēm, veicināt sadarbību

ar iedzīvotājiem, vietējām nevalstiskajām organizācijām un citiem.

Pasākuma norises forma ir brīva – var rīkot meistardarbnīcas, individuālas nodarbības, atvērtās darbnīcas, paraugdemonstrējumus, lekcijas, priekšlasījumus, koncertus vai dančus un kopīgu muzicēšanu.

Kontaktpersona:

Linda Rubena, Latvijas Nacionālā kultūras centra tautas lietišķās mākslas eksperte tālr. 67228985, e-pasts linda.rubena@lnkc.gov.lv,

Amatas novada pašvaldības informatīvais izdevums „Amatas Avīze”
Atsauce: tālr. 28681083 E-pasts: amatasavize@gmail.com
Par rakstu saturu ir atbildīgi rakstu autori. Iznāk reizi mēnesī. Metiens 1800 eksemplāri.
Izdevējs un izplatītājs – Amatas novada pašvaldība.
Paldies visiem, kuri palīdzēja materiālu tapšanai!

Domājot par izglītības kvalitāti ilgtermiņā

Diāna Briede

Šī gada pirmajā izglītības iestāžu vadītāju seminārā novada vadītāja Elita Eglite klātesošos uzrunāja, sakot, ka dzīvojam 21. gadsimtā, kurš atzīts par tehnoloģiju laikmetu, tādēļ ikvienai iestādei ir jāiet kopsolī ar jaunākajiem atklājumiem zinātnē un mākslā, lai jaunais cilvēks skolā justos ērti un dzīvotu saskaņā ar reālo dzīvi un prioritātēm, kuras ik dienas izvirzām dažādās jomās.

Tika diskutēts par tehnoloģiju nodrošinājumu un tā kvalitātes prasībām izglītības iestādēs, pedagogu vēlmi un kompetenci izmantot tehnoloģijas mācību procesā, lai veicinātu skolēnu interesi un motivāciju.

Datortiklu administrators Dmitrijs Gormaļovs bija sagatavojis apskatu par tehnoloģiju kvalitātes parametriem, izmaksām, par pašreizējo iestāžu mājas lapu administrēšanu un jaunas sadaļas – „Izglītības iestādes” –, izveidi Amatas novada mājas lapā.

Tika pārrunātas pedagogu tālākizglītības iespējas tehnolo-

ģiju, sociālo tīklu, dažādu aplikāciju izmantošanā, lai modernizētu mācību procesu. Arī mūzikģitībai šogad izvirzītas divas prioritātes: datorpamācība novada iedzīvotājiem dažādā vecumā, ar dažādām priekšzināšanām un sporta aktivitātes.

Gatavojoties Skolēnu dziesmu un deju svētkiem šī gada jūlijā, izskanēja ideja par vienota kora veidošanu Amatas novadā, jo cilvēkiem dziedāšanas māksla joprojām ir svarīga un saistoša. Un kāpēc lai to nekoptu un nelototu?

Izglītības metodiķe Diāna Briede informēja, ka šovasar novadā atkal tiks organizēta vasaras prakse skolēniem vecumā no 13–18 gadiem, jo iepriekšējā gada pieredze rāda šāda pasākuma lietderību. Šogad tiks organizēts konkurss, lai visiem skolu kolektīviem būtu dotas vienādas iespējas parādīt savu aktivitāti, inovāciju un varēšanu piedzīvojuma uzbūvēšanā sešu diennakšu garumā mūsu puīšiem un meitenēm. Iepriekš vasaras nometnes tika organizētas Sērmūkšu pamatskolā, piedaloties pedagogiem no Amatas pa-

matskolas un Drabešu internātpamatskolas.

Sarunā piedalījās arī Darba aizsardzības nodaļas vadītājs Juris Suseklis, kurš aktualizēja drošības jautājumus iestādēs, to teritorijās, atgādināja par instruktāžu veikšanas kārtību un citus ar drošību un riskiem saistītus jautājumus.

Šogad četras Amatas novada izglītības iestādēs paredzēts veikt akreditāciju. Amatas pamatskola jau saņēmusi Izglītības valsts kvalitātes dienesta ekspertu komisijas atzinumu, ka iestāde un tās darbība atbilst normatīvajos dokumentos noteiktajām prasībām. Šajā gadā 1.–9. klašu skolēniem plānots uzsākt mācības Ierīku ēkā, kurā veikti plaši rekonstrukcijas un renovācijas darbi modernas un estētiskas vides nodrošināšanai gan skolēniem, gan skolas darbiniekiem. Līdz ar šo reformu domāts arī par Amatas pamatskolas vēsturiskās ēkas pielietojumu arī turpmāk, piemēram, Melānijas Vanagas muzeja paplašināšanu un citām aktualitātēm.

Jauniešu dome par 2014. gadu

Laine Arlita Dombrovska,
ANJD prezidente

Amatas novada jauniešu dome (ANJD) divu gadu jubileju atzīmēs tikai februārī, tomēr atskatāmies uz nu jau aizvadītā, 2014.gadā paveikto. Aizritējušais gads jauniešu domē pagājis piepildīti un koši, ņemot vērā, ka tas ANJD darbībā bijis tikai otrais, ir vēl lielāks prieks, ka padarīts daudz.

2014. gadu uzsākām ar jauno, pēc kārtas otro, jauniešu domes sasaukumu un amatu vēlēšanām. Pavasarī darbojamies konferencē „Kāpēc jāzina par padomju deportācijām”, bijām palīgi Ierīku tirdziņa norisē, bet vasaru iesākām ar piedalīšanos projektā „Kas es esmu Eiropā”, kurā no četriem mūsu novada

jauniešu pārstāvjiem divi bija tieši no jauniešu domes. Vasarā bijām palīgi „Jēkabos Āraišos” jeb Maizes dienā. Piedalījāmies Amatas novada svētkos Nītaurē, kur līdz vēlai nakts stundai kopā vijām mūsu puīšu griezto ozolzarū vītnes, kopā darījām visu, lai svētki izdotos. Piedalījāmies gājienā, darbojamies un baudījām svētkus pilnībā. Augustā rīkojām tradicionālo volejbola turnīru, kas šogad priecēja ar lielu dalībnieku un atbalstītāju skaitu. Savukārt, oktobrī devos pārstāvēt mūsu jauniešu domi uz Milānu, kas bija liels pieredzes un pozitīvu emociju guvums. Savu 2014. gadu noslēdzām ar 18. novembra pasākuma rīkošanu, kas bija mūsu aizvadītā gada krašņākais notikums.

Šajā laikā esam kopā sastrādājušies, atraduši radošos risinājumus, kopā smējušies un iepazinūši viens otru.

Paldies ikkatram no ANJD, kas darija, domāja un ieguldīja. Mums izdevās!

Paldies Amatas novada pašvaldībai, kura vienmēr mūs ir atbalstījusi, darbojusies kopā ar mums.

Šobrīd gatavojamies 2015. gada pirmajām aktivitātēm, no kurām lielākās būs jau februārī, kā arī pamazām virzāmies uz ANJD jauno sasaukumu. Varbūt tieši Tu gribi pievienoties mums? Varbūt pat esi gatavs kandidēt uz jauno ANJD prezidenta vietu?

Mēs Tevi gaidām! Sazinies: draugiem.lv/anjd; twitter.com/@ANjauniesi, @ArlitaAD

Es saku jums jau dienas simt un piecas – Lai puķi dabūtu ir jānoliecas.

(I. Ziedonis)

Līga Eglīte

Amatas novada domes komandai pēc garāka atvaļinājuma atkal pievienojusies projektu koordinatore Zane Pipkalēja. Iepazīsimies! Starp citu, Zane intervijas virsrakstam izvēlējās Imanta Ziedoņa dzejas rindas.

Kā nokļuvi Amatas novadā?

Neesmu novada iedzīvotāja, dzīvoju Siguldā. Kad 2011. gadā pieteicos konkursam, pat nezināju, kur atrodas Amatas novads. Paskatījos kartē, kur ir pagastmāja un braucu pie nodaļas vadītāja Arvīda Lukjanova uz pārrunām. Man gribējās kaut ko mainīt dzīvē, strādāt jēgpilnu darbu. Esmu ģeogrāfe, vides pārvaldības un kvalitātes vadības speciāliste. Uzskatu, ka ģeogrāfija bija vislabākā izvēle, ko studēt! Ģeogrāfija ir viss, kas ir mums apkārt –

sākot ar dabu un beidzot ar sociālekonomisko ģeogrāfiju, kas ietver migrāciju, teritorijas plānošanu, zināšanas par naftas eksportu un daudzas citas jomas. Ekonomistus, juristus un biznesa administrāciju varēsiet papildus apgūt jebkurā laikā, bet „ģeogrāfi” dod visaptverošas zināšanas, kas sniedz plašu redzesloku un ļauj veidot karjeru daudzās nozarēs. Arī ikdienā, rakstot projektu pieteikumus, izmantoju šīs zināšanas.

Kā Tevi uzņēma darba vietā?

Kad sāku darbu 2011. gadā, man uzreiz iepatīkās kolektīvs. Sirsnība, vienkāršā komunikācija un atvērtība. Labi atceros, kā pirmajā darba dienā no rīta koridorā pirmo satiku kolēģi Gintu Bauera, kas laipni teica „labrīt”, pat nezinot, kas es tāda esmu! Kolektīvs tiešām ir brīnišķīgs!

Kāda ir iepriekšējā darba pieredze? Vai saistīta ar ģeogrāfiju?

Mācoties Latvijas Universitātē man nebija ļoti konkrēta vēlme, ko darīšu pēc tam. Apguvu vides pārvaldību, un tobrīd sākās ISO sertificēšana. Pēc tam apguvu kvalitātes vadību, strādāju bankā, Latvijas Universitātē, lielos uzņēmumos. Strādāju papīru darbu un tomēr diezgan radošu, jo kvalitātes vadība nozīmē strādāt pie tā, lai organizācija funkcionētu efektīvāk, lai procesi notiktu labāk, lai klienti būtu apmierināti. Dabas lietas palikušas fonā, brīvajam laikam. Par laimi, ar vīra starpniecību varu izpausties dabas jomā un sajūst dabu ikdienā, mājā.

Bet pagrieziena punkts bija mana dalība Britu padomes organizētajās apmācībās „Darbīgās kopienas”. Tur piedalījās cilvēki no Latvijas laukiem, lauku

kopienām. Klausījos, ko viņi dara savos mazajos pagastos un sapratu, ka tā ir istā lieta. Tur ir īstais papildījums – darīt labas lietas un radīt pārmaiņas! Tur savam darbam var redzēt jēgu, tas dod gandarījumu. Lai nav kā Rīgā, kur cilvēki strādā lielās kompānijās, dara darbu, kas nepatīk, bet par kuru maksā naudu, un attiecīgi vakaros iet uz jogu un meklē sevis papildījumu un gandarījumu. Man nav jāiet uz sevis meklēšanas pasākumiem, es papildījumu varu gūt ikdienā.

Darbs ar projektiem. Vai aiz papīriem var redzēt īsto dzīvi?

Tas ir interesants darbs. Ir sākums un beigas, var redzēt rezultātu. Ceļš tiek noasfaltēts. Projektu iespējas ir milzīgas. Varu izpausties dažādās jomās.

Daudzi īd, ka projektus uzrauga pārāk strikti, pārskaita flīzes pārāk skrupulozi, bet, būsīm reāli – ja kāds dod naudu, viņš grib zināt, kur tā paliek. Ja mēs kādam dotu pusmiljonu, noteikti gribētu zināt līdz pēdējam sikumam, kur un kas iztērēts.

Vai mājās, auklējot bērnus, nepārdomāji, ka vēlētos darīt ko citu?

Nē, gribēju to pašu, jo projektos ir dažādība. Tas ir radošs un dinamisks process. Šeit idejas rodas it visur un Amatas novadā liels pluss ir atvērtā un uz pārmaiņām orientētā pašvaldības vadība. Mēs varam rakstīt projektus par inovatīvām un radošām jomām un saņemt atbalstu. Citur tas nebūtu tik viegli.

Kas šogad novadā projektu jomā būs liels un svarīgs?

Gaidām jaunos projektu konkursus. Pašlaik turpinās „vecie”, tehniskie projekti – ūdenssaimniecība, siltināšana. Neesmu tehnisks cilvēks, man pašai arī patīk apmācības, mūžizglītības, sociālie projekti. Gri-

bas sačubināt, motivēt vietējos cilvēkus, kas dzīvo pagastos, tālu no centra. Lai viņi paši sāk rosīties, darboties, stiprina kopienas. Protams, šādi apmācību un izglītošanas projekti nav kā noasfaltēts ceļš – projekts beidzas un ceļš ir gatavs, lai cilvēki mainītu savus ieradumus un uztveri, nepieciešams ilgāks laiks, pat divi vai trīs projekti.

Šogad ceram ar pašvaldības NVO konkursu sniegt atbalstu mūžizglītībai, jo cilvēkiem jāapgūst jaunas prasmes, jaunās tehnoloģijas. Lūk, „aizveras” banku filiāles un arī ministriju pārstāvji vairakkārt uzsvēruši, ka nākotni redz ar e-pakalpojumiem un bezskaidras naudas norēķiniem, tātad internetbanka būs jāapgūst ikvienam. Centisimies palīdzēt iedzīvotājiem ne tikai ar gludiem ceļiem, bet arī ar jaunām zināšanām.

Un tomēr, kur paliek daba?

Mans vīrs ir biologs, dabas pētnieks. Visas aktivitātes šobrīd tiek pielāgotas mazākajam ģimenes loceklim. Ar bērniem daudz ejam dabā, braucam ar laivu, ceļojam ar teltīm. Vecākais bērnodrāzā bija nolasījis „lekciju” par briežvabolēm un ūdens aprītes ciklu. Uzskatu, ka tas ir vērtīgi – līdz pusaudža vecumam pieradināt pie dabas, jo citādi būs grūti dabūt nost no datora. Te ir kur braukt un iet, fantastiska pasaule bērniem: Sigulda, Līgatne, Amata, mazas upītes, kalni, lejas.

Kādi ir Tavi atklājumi Amatas novadā?

Sen neesmu bijusi pie Dzilnas ieža. Tas skats no augšas! Vienā pavasarī gājām pārgājienā un domāju, ka vajadzētu vēl kādreiz tur aizbraukt.

Man patīk ceļš uz Skujeni, Vidzemes augstienes skaistās ainavas, likums pie Sviestīņiem. Ja brauc ziemā, tad romantika mazinās, bet ceļi ir skaisti. Novads ir gleznains.

Gatavojot „Amatas avīzes” februāra numuru

Līga Eglīte, redaktore

Jūsu rokās jaunā 2015.gada janvāra avīze, drīz atkal taps nākošā – februāra numurs. Plānojam arī tālāko: paredzam tēmas, rezervējam lappuses notikumu reportāžām un foto. Novada jubilejas gadā būs daudz ko pastāstīt citiem! Turpināsim arī iesāktu – ieskatu senā un nesenā pagastu vēsturē.

Ja vēlaties iesniegt informāciju „Amatas avīzes” februāra numuram, lūgums ievērot termiņus. Līdz 12. februārim jāiesūta publikācijas, pārskati, foto un cita informācija par pagājušajiem notikumiem no janvāra vidus līdz 12.02.15., kā arī afišas un paziņojumi par

drīzumā gaidāmajiem notikumiem. Lūdzu ievērot, ka pēc 12. februārim atsūtītais netiks publicēts. Novēlotie raksti, ja būs atbilstoši aktualitātei, tiks ievietoti Amatas novada mājas lapā.

Lūgums cienīt avīzes sagatavošanā ieguldīto laiku un rūpes, tādēļ vēlam ievērot ne tikai termiņus, bet arī noteikto izmēru un formātu:

- teksta apjoms – līdz 1500 zīmēm bez atstarpēm;
- teksta sākumā jānorāda nosaukums un tūlīt aiz virsraksta – autors;
- iesūtītajam dokumentam jābūt ar publikācijas nosaukumu;
- fotogrāfijas jānosauc atbilstoši tēmai un saturam;

• fotogrāfijām jābūt asām, ar labu izšķirtspēju, pēc iespējas lielākām;

• ieteicams raksta noslēgumā pievienot informāciju par fotogrāfijām, kas attiecas uz šo publikāciju (fotogrāfiju autors, nosaukums, vai, kas šajā foto redzams, piemēram, personu vārdi un uzvārdi, jo foto bieži tiek vēlāk izmantots gan mājas lapai, gan prezentācijām). Paldies korespondentiem, kuri par to parūpējušies, jo avīzē tagad zem publicētajām fotogrāfijām ir atbilstoši paraksti!

Sūtot e-pastu, lūdzu, TĒMĀ norādīt raksta nosaukumu.

Gaidīšu Jūsu sūtījumus un ierosinājumus e-pastā: amatasavize@gmail.com
Novēlu radošo veiksmi!

Grozījumi 2009.gada 28.oktobra saistošajos noteikumos Nr. 26

„Kārtība, kādā ģimene vai atsevišķa persona atzīstama par maznodrošinātu”

Izdoti saskaņā ar Latvijas Republikas likuma „Par pašvaldībām” 15. panta pirmās daļas 7. un 9. punktu, Latvijas Republikas likuma „Par pašvaldību palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā” 14. panta sesto daļu.

Apstiprināts ar Amatas novada domes 2014. gada 26. novembra sēdes Nr. 14 lēmumu (sēdes protokols Nr. 14., 1. p.)

Amatas novada pašvaldības 2009. gada 28. oktobra saistošajos noteikumos Nr. 26 „Kārtība, kādā ģimene vai atsevišķi dzīvojoša persona atzīstama par maznodrošinātu” izdarīt šādus grozījumus:

12.1 apakšpunktu izteikt šādā redakcijā: tās ienākumi uz katru ģimenes locekli pēdējo trīs mēnešu laikā nepārsniedz EUR 220,00 (divi simti divdesmit euro 00 centi).

Amatas novada domes priekšsēdētāja E. Eglīte

Atveram sirdis Āraišiem

Agnese Ramata

Sākot jauno gadu, Āraišu biedrība aicināja uz tikšanos 4. janvārī ikvienu, kam tuvi Āraiši. Pasākuma „Atveram sirdis Āraišiem” galvenais mērķis bija vienuviet sapulcināt tos cilvēkus, kas šajā apkārtnē dzīvo un strādā, kā arī savstarpēji iepazīties vienam ar otru.

Ar sirsniņu koncertu pasākuma apmeklētājus priecēja Laine Arlita Dombrovska ar draugiem un mammu Dinu Dombrovsku. Lielajā iepazīšanās lokā katrs pastāstīja, no kurās vietas nāk, cik ilgi dzīvo vai strādā šajā pusē. Kopumā pasākumā ieradās vairāk kā 40 āraišnieku. Sanākušie uzzināja

vairāk par Āraišu biedrību, par paveikto, plānotajām iecerēm un citām aktivitātēm. Ikviens varēja atzīmēt savas mājas īpašā kartē, kas tuvākajā nākotnē tiks papildināta gan Āraišu biedrības rīkotajos pasākumos, gan tikšanās reizēs.

Patiess prieks par pozitīvajām atsauksmēm un vēlmi biežāk rīkot kopīgus pasākumus!

Āraišu biedrība ir nevalstiska organizācija, kas apvieno vēsturniekus, kultūras, tūrisma, dabas aizsardzības, vidi saudzējošas lauksaimniecības un izglītības jomā strādājošus speciālistus un entuziastus, kā arī iedzīvotājus, kas dzīvo Āraišu apkārtnē. Biedrība ir dibināta 2014. gada 28. maijā un šobrīd tajā apvienojušies ir 14 biedri.

Ar brīnumu sirdī

Sandra Slavišena-Dorša,
Zaubes kultūras nama vadītāja

Zaubes kultūras nama pašdarbniekiem un kultūras atbalstītājiem 27. decembra vakars aizritēja brīnumu sajūtās. Vairākas stundas mūs priecēja dažādība priekšnesumos, sākot ar mazo skursteņslauķi, kurš nes laimi, ar vijoles skaņas brīnumu un dzejas rindām, ar mīlestības brīnumu, ko izdziedāja Dainis Lazdiņš no Mālpils. Brīnumainas spējas rādīja Nītaures teātra grupa ar izrādi par Sala-

vecīti, tajā dienā spēlējot jau trešo reizi. Paldies Nītaures teātrim par atsaucību un salāvecitīm par dāvanu dalīšanu Zaubes pašdarbniekiem! Katrs kolektīvs bija sagatavojis īpašu priekšnesumu, koris pat bija aizdomājies par Latvisko kodu dziesmā, savukārt rokdarbnieces pēc Dainas Taimiņas parauga bija iztamborējušas hiperboliskās plaknes „vilni”, skaisti uzstājās linijēju kolektīvs un aerobikas grupa.

Nepārspējami atraktivitātē un meisterklases demonstrējumā

par medību norisi šajā vakarā bija mednieki. Paldies mednieku un makšķernieku biedrībai, kura ar lielu godu prot pārstāvēt savu „cunfti”, jo ne jau katrs mākslinieks uzdrošināsies uz skatuves uzvest īstus suņus, izšaut uz medijumu tā, lai dzird skatītāji un vēl visu publiku uzciēnāt ar „lapsu aknām” un citām ļoti gardām medījuma uzkodām.

Prieks, ka pēc balles jutāmiem gandarīti par labu atpūtu.

Zaubes mednieki cienā pasākuma dalībniekus. Foto: Dzidra Medvedjeva

Pasaules Dabas Fonds izdevis animācijas filmas par mežu

Arta Mellepe, Elza Seržante

Pasaules Dabas Fonds ir izveidojis izglītojošas animācijas filmas par dabas daudzveidību mežā. Šīs filmiņas nodēres meža īpašniekiem, studentiem vai arī vienkārši dabas mīļotājiem. Filmas stāsta par veciem kokiem, mirušo koksnī un pameža kokiem un krūmiem un to nozīmi mežā dabas daudzveidības saglabāšanā.

Animācijas filmas var aplūkot Pasaules Dabas Fonda Youtube kanālā: <https://www.youtube.com/user/PasaulesDabasFonds> vai organizācijas mājas lapā: <http://www.pdf.lv>

„Latvijā ir vairāk kā 100 000 meža īpašnieku un daļai pietrūkst pilnvērtīgas zināšanas par dabas daudzveidības saglabāšanas pasākumu būtību un nozīmi meža apsaimniekošanā. Reizēm arī mežizstrādes darbu veicēji nezinašanos vai steigas dēļ dabas daudzveidībai nepieciešamo struktūru saglabāšanu veic pavirši. Ja katrs meža īpašnieks, saimniekojot mežā, iespēju robežās ievērotu filmā norādītos padomus – Latvijas meži būtu bagātāki. Mežā kā dabiskā

sistēmā ietilpst atšķirīga vecuma koki, atmiruši koksne, dažāds koku un krūmu sugu sastāvs, kas ļauj pastāvēt dažādām sugām. Šāda mežaudze uztur daudzveidīgu dzīvnieku un augu kopumu,” skaidro Jānis Rozītis, Pasaules Dabas Fonda direktors

Izdotās filmiņas norāda, ka atmiruši koksne nav tikai „nekārtība”, tā ir mājvieta mežā mītošajām sugām un, ka uz bioloģiski veciem kokiem vienlaikus sadzīvo dažādas sugas, dažādās debespūsēs. Savukārt pameža krūmi un koki mežā aizsargā kokaudzi no vēja un temperatūras svārstībām, rada noēnojumu meža zemsedes sugām – ēnmiļiem un ietekmē atmirušās koksnes sadalīšanās procesus, kas ēnainās vietās norit lēnāk, tādējādi ilgāk kalpojot kā substrāts retām sugām.

Filmiņas sagatavotas ar Latvijas vides aizsardzības fonda, SIA Bergvik Skog, AS Stora Enso Latvija atbalstu, tās veidojusi mārketinga un komunikācijas aģentūra Esplanāde, tekstu autori Inga Straupe un Kristaps Vilks.

Aizvadītais 2014. gads „Nītaureņu” zīmē

Mārtiņš Šteins,
„Nītaureņu” brīvprātīgais

Atskatoties uz aizgājušo gadu, atmināties skaistu tā iesākumu ar jautrām „Nītaureņu” trīs gadu jubilejas svinībām, pēc kurām devāmijs krāšņā un piedzīvojumiem bagātā lidojumā. „Nītaureņiem” 2014. gads bijis pārmaiņu un izaugsmes gads. Ar dažādiem projektiem Nītaures un Amatas novada labklājībā ieguldīti vairāk kā 15 tūkstoši eiro, kas ir lielākais „Nītaureņu” budžets četru darbības gadu laikā. Par to milzīgs paldies mūsu lielākajiem labdariem un mūsu ideju atbalstītājiem: Borisa un Ināras Teterevu fondam, biedrībai „Lābie Darbi”, Latvijas Televīzijai un AS „Aldaris”. Īpašs paldies Amatas novada pašvaldībai par sniegto atbalstu un iespēju bez maksas darboties pašvaldības iestāžu telpās un organizēt tajās „Nītaureņu” un „Nītaureņu skolas” aktivitātes. Gribam teikt sirsniņu paldies par lielisko sadarbību Nītaures kultūras namam, Amatas novada Mūzikas un mākslas

skolai, Nītaures bibliotēkai un skaistuma darbnīcai „LAMMBE”, kā arī visiem citiem 2014. gada aktivitāšu atbalstītājiem. Bez Jums mēs tās labās idejas nevarētu realizēt. Paldies!

Īsā 2014. gada statistiskā bilance ir šāda: noorganizētas vairāk kā 50 aktivitātes, trešo „Taureņu vasaru” apmeklēja rekordliels dalībnieku skaits – vairāk kā 300, uzsākti trīs lieli projekti. Ar Teterevu fonda atbalstu radīta jauna iedvesmas vieta bērniem, jauniešiem un pieaugušajiem – „Nītaureņu skola”, ar LabieDarbi.lv atbalstu tiek realizēts projekts „Prieka komplekts aktīvai dzīvei Nītaurē” un ar Latvijas Televīzijas un AS „Aldaris” atbalstu tiek būvēts pirmais Nītaures hokeja laukums. Mūsu komunikācijas kanāli apmeklēti 200 000 reizes un mūsu skaisto mirkļu galerijas skatītas vairāk kā 85 000 reizes. Lai arī vienmēr var izdarīt vairāk, ar mūsu brīvprātīgo darbu Nītaures, Amatas novada un Latvijas labā esam apmierināti. Paldies visiem „Nītaureņu” komandas

darboņiem!

2015. gads iesācies hokeja zīmē un 24. janvārī plānojam atklāt pirmo Nītaures hokeja laukumu, kas ikdienā sniegs iespēju attīstīt hokeja spēles prasmi, dos iespēju ļauties slidošanas priekiem un būs kā vēl viens jauns brīvā laika pavadīšanas veids. „Nītaureņi” kļuvuši par Latvijas Jaunatnes padomes dalīborganizāciju un iesaistījušies jauniešu interešu aizstāvībā visas valsts līmenī. Gads iesācies darbīgi! Visu 2015. gadu aicinām ikvienu kopā ar mums ļauties piedzīvojumiem „Nītaureņu skolas” organizētajās aktivitātēs, novēlam visiem būt radošiem un ar dzīvespriecīgu attieksmi baudīt gan mūsu, gan citu brīvprātīgo organizāciju organizētas aktivitātes!

Lai esam pilni, dzirkstoši un garšīgi, krāsainiem notikumiem piepildīti, veselīgu un iedvesmojošu 2015. gadu vēlam visiem „Nītaureņu” brīvprātīgajiem, sadarbības partneriem, atbalstītājiem un visu aktivitāšu esošajiem un topošajiem dalībniekiem!

Melānija Vanaga. „Mana Amata”

1. turpinājums „Vadātājs”

Fragmentu publicēšanai
sagatavoja Ingrida Lāce

Cilvēka dzīves stāstu parasti sāk ar dzimšanu, upes – ar izteku. Es par Amatu sāksu no vidus. Vispirms jau tāpēc, ka es nezināju, kur tieši iztek Amata. Visā literatūrā upes izteka ir bailīgi apieta. Bet paši augšgala amatieši par to nesamierināmi strīdas. Vieni saka – no Laizīša, citi – no Kūkāliša, vēl citi – no Rezguļa. Otrkārt, tāpēc ka upe pret straumi ir skaistāka, draudzīgāka, saprotamāka, tāpat kā cilvēks, ja ar viņu runā aci pret aci, nevis pakausi.

Nolēmu iet pret straumi uz augšu un pati atrast Amatas īsto izteku. Par Amatu izlasīju visu, kas vien man bija pieejams. Tālāk upe stāstīs par sevi. Ceļojumam gatavojos diezgan nopietni. Mugursomā iepakāju: pašas nozīmētu Amatas attēlu. Nekādas citas kartes man tolaik vispār nebija. Tas ir zīmējums, kas man bija līdzīgs kartes vietā pirmajā un pašā garākajā Amatas pārgājienā. Vēl – bloknodu un zīmuli, 2 fotoaparātus (Lūbiķeli un Čaiku 2), 2 aploksnes ar marku un savu Rīgas adresi bērniem vai vispār kādam neparedzētam gadījumam, kaut kur atrastu mīlīga svīlpi signalizēšanai nelaimes gadījumā, mutautiņu briļļu noslaučīšanai, adatu ar diegu, zobu suku, pastu, divieli (ziepes aizmirsu), marles saiti, analģīnu, validolu. Siltu treniņtērpu, lakatiņu, vilnas zeķes naktij, rezerves brezenta kurpes, plēvi pret lietu, 10 rubļus naudas, skārda puslitra krūzīti vārīšanai (bija ļoti neērta), puslitra pudeli ūdenim (bija pilnīgi lieka, jo Amatas krastos pietiekami daudz avotu, kur dienā vairākas reizes padzerties), ēdamkaroti un kabatas nazi, 2 paciņas sauso zupu (bija par maz), pusi kg cukura (bija par daudz), ceturt-

daļu klona maizes (veselai nedēļai par maz), 2 veselības maizes, 300 gr vafeļu (par daudz), 2 sīpolus, 3 vārītas olas, 3 svaigus gurķus, 3 tomātus, 5 konfektes (par maz), 300 gr Jāņu siera utt...

Svarīgi, lai soma pie muguras piekļautos līdzieni un miksti, bet manu muguru turpat divas nedēļas berza cieta aplamība. Lielā mugursoma bija pilnnum pilna un smaga, un pati tikko to varēju uzvelt plecos. Kājas bija ganos pārbaudītas, par tām nešaubijos. Bet kā izturēs mugura ar tādu smagumu? Vai analģīns vien uz nakti atsvērs milzīgo slodzi? Pirmās dienas maršruts – Amata no Meltura līdz Gulbenes dzelzceļa tiltam pa kreiso krastu.

No Rīgas uz Amatu izbraucu 1968. gada 2. jūlijā – šis vispār ir manu Amatas pārgājienu pats sākums. Ar visagro autobusu (plkst. 6.25) no Rīgas autoostas līdz Melturiem. Negāju tūlīt lejā uz Amatu, bet gan pa Spāres ceļu uz pārbrauktuvi. Gribēju izlaist jau labi pazīstamo Smīdes leju un tikai aiz dzelzceļa tilta nolaisties pie Amatas. Tālāk pa upes kreiso krastu līdz otram dzelzceļa tiltam. Šo krastu vēl nekad nebiju gājusi.

Saule. Smaržīgs rītenis pūš taisni sejā... Eju un dungoju pie sevis: *Paņem savu balto sapni, baltā dienā savu ceļu sāc!*

Spāres mežs. Meža ceļu vēl klāj rīta ēnas. Ceļa vidū gundega un smildziņa.

Smildziņa puķei: Labrit! Vai tu tur augšā jau atmodusies?

Puķe no augšas: Jau pirms sešiem.

Pačukstēsīsimies drusku!

Pagaidi, kamēr aiziet cilvēks, lai nenoklausās meža pasakas!

Lai klausās!

Noklausīsies, ieausgs tepat zemē, un „Amata” paliks neuzrakstīta.

Es abām čaukstenēm padevu

labrītu un aizgāju garām. Daba visur ir neatkārtojama. Ceļmalā laukumīnš ar sausiem priežu čiekuriem – garozām no vāveru brokastu galda... Kājās vingrums, gars pacilāts. Bet plecus gan griež smagā mugursoma un sirdij liela slodze. Tas bija mazs likumiņš pa skaisto Spāres mežu. Uz ceļa atgriezies tikai pie dzelzceļa pārbrauktuves, aiz kuras tūlīt no Valkas līnijas atzarojas Gulbenes ceļš. Bet es to biju aizmirsusi un tikai tādēļ piedzīvoju pilnīgu neveiksmi. Jo nolēmu neiet vis pa pašu līnijas malu, bet list mežā un pie Amatas iziet kaut kur drusku augstāk par Biržakas tiltu. Laužos pa krūmiem, brienu pa mūklājiem. Liekas – noiets jau garš gabals, bet Amatas nav. Vajadzēja būt, bet nav...

Beidzot klajums. Klajuma malā māja. Aiz mājas dzelzceļa līnija. Kaut kas nesaprotams! Kur te radās māja un tik sveša! Jāiet turp vismaz pajautāt, kur atrodos. Bet drīz vien ieraugu, ka māja tukša, ka drūmās logu acis bez dzīvības. Pagalms zāli aizaudzis. Pie mājas sienas sagriezies uzraksts „Jaunsmīdes”. Atstātai mājai ēnu vēl sniedz kļava, kas nav izdzīta kā cilvēki un aplaupīta kā istabas... Noeju vēl dažus garus mežainus likločus... Kāja aizķeras aiz saknes, un es tikko nenokritu, nevienas takas, tik krūmi, tērces, necaurejamas vētras lauznas. Nekā ievēribas cienīga, jo visa mana uzmanība ir viens vienīgs uzblīdis jautājums – kur es atrodos... Nekā vairs nesaprotu, tikai jūtu, ka zaudēju dienu un spēkus. Kas ar mani notiek? Galva nesāp, izskaitīt varu līdz 10 un atpakaļ. Tātad – prāts normāls... Takbūs piemieties vadātājs. Smagu soli eju tālāk un pēc laba laika nonāku pie kokiem

Bijušais Gulbenes dzelzceļa tilts pār Amatu. Foto: Ieva Pļaviņa

apaugušas dziļas gravas, ļoti stāvas un gandrīz nenokāpjamas. No priekā tikko tūlīt nemetos lejā – tātad beidzot! Bet vispirms ir jāpaņem atelpas brīdis, jāpaēd brokastis, pusdienas un reizē arī launags, jo saule jau stipri vakarmalā. Noveļu mugursomu un atstiepjos zālē. Kāds spurains cinis tūlīn piedāvā savu ērkuli pagalvim. Vējš piens ziedošu pļavu smaržas. No gravas uzvēdi vēsums un mitru mizu smārds... Acu priekšā šūpojas lielā zālē izstīdējusi pīpene. Skatos uz to, līdz aizkrīt plaksti. Atmosos ar sāpošu muguru un it kā skaidrāku galvu. Paēdu. Turpinu ceļu. Eju gar gravas kanti un meklēju noeju... Kas tas gan par tādu svešu Amatas krastu? Vai tiešām pats vadātājs man izniekās veselu dienu?... Pagalam pārsteigta ieraugu, ka gravas krēslu dzenā tikai neliela upīte, bet ne Amata. Un kur Amata? ... Attapos tikai tad, kad pa Ziediņu ceļu biju izgājusi no meža un tālumā ieraudzījusi jaunās Amatas mājas, staciju un aiz tām Kapiņkalnu. Un tikai tagad viss kļuva skaidrs. Pa mežiem un gravām biju apgājusi lielu apburto loku un uz Amatu izgāju pilnīgi no pretējās puses. Man galīgi bija izkritis no prāta,

ka aiz Spāres pārbrauktuves līnija sazarojas: uz Valku un uz Gulbeni. Visu dienu es Gulbenes līniju noturēju par Valkas. Vietējie vēlāk teica, ka vainīga esot „Rencēnu freilene”, kura kādreiz Skuju mežā pakārusies un vēl arvien vadādot katru, kas vien taipusē sperot kāju nost no cieta ceļa. Sākums bezjēdzīgs, bet es neesmu mātīcīga...

Saulei rietot, noāvu kājas, leļpus Jūgām pārbrīdu Amatai, kailām kājām pārgāju vecvectēva pļavu, apāvos. Pārgāju Gulbenes dzelzceļa sliedes, uzkāpu pakalnē, izvēlējos mežam tuvāko siena zārdi un tur iekārtojos naktsguļai. Jutos viscaur sagumzīta. Iekārtojos sienā un pa vakara vērtiem vēroju Amatu. Aiz tālā meža vēl gailēja gaisotās dienas maliņa, bet upi jau apņēma vakara dūmaka. No krūmiem lida ārā migla. No tiem pašiem krūmiem nāca nakts, pilna vēsu un svaigu smaržu. Bija viegli un tiksmi. Skatījos zūdošās dienas sejā un gandrīz jau bez īgnuma atcerējos visas savas maldus mokas. Slikts sākums, bet neaizmirstami pamācība, ka bez kartes nedrīkst doties nekādos ceļos. Rītu būs cita diena, un arī es pati būšu cita.

Drabešu muižas Amatu mājas darbi un iecerēs

Iese Roze

Drabešu Muižas amatu māja jauno gadu sāk gan ar jauniem darbiem un iecerēm, gan turpina iesākto. Tāpat kā līdz šim, turpinās darboties aušanas studija, Mūzikas instrumentu darbnīca un Mazo rokdarbu darbnīca, kurā var mācīties velt vilnu, adīt, apstrādāt ādu un darināt citas interesantas lietas.

Reizi mēnesī pievērsīsim uzmanību kādam īpašam rokdarbam, ko apgūsīsim meistara vadībā. Jau šomēnes – 31. janvārī izzināsīsim visu par celainēm – gan vēsturi, gan darināšanas principus. Nodarbības vadīs Viktorija Siviņa.

Šogad Amatu mājā ar VKKF atbalstu tiks īstenots projekts „Mantojums – tradicionālā kokle Vidzemē”, kas veltīts starptautiskajam folkloras festivālam

„Baltica 2015”. Projekta laikā tiks rīkotas koklūbūves meistarklases, kurās interesenti varēs izgatavot sev kokli. Pusgada garumā notiks arī kokles spēles nodarbības, kurās aicināti pieteikties visi, kas vēlas apgūt šī instrumenta spēli. Projekta dalībnieki, kuri būs veiksmīgi izgatavojuši sev kokli un iemācījušies spēlēt, jūlijā varēs piedalīties festivāla „Baltica 2015” kokles spēles meistarklasē ar Laimu Jansoni.

Martā Amatu mājas amatnieki piedalīsies Latvijas Nacionālā kultūras centra rīkotajā pasākumā „Satiec savu meistarību”, aicinās apmeklēt Amatu māju, satikt meistarus, izgatavot sev ko noderīgu.

Informāciju par citiem Drabešu Muižas Amatu mājas pasākumiem var iegūt „Amatas avīzē” un Amatas novada mājas lapā, kā arī pa tālruni 29199870.

Teiksmainā Nītaure

Dzidra Medvedjeva

„Teika ir kā vieda sirmmāmuļa, kas mūža garumā apciemo ikvienu cilvēku. Teika arī ir kā milestība, satikta dzīves krustcelēs.”

Svētvakars. Gaišs, balts, Dieva svētīts mirklis. Man šogad tas neparastiem pārsteigumiem bagāts. Manās plaukstās gulst senilgotā sapņa piepildījums – grāmata „Teiksmainā Nītaure”. Teikas, nostāsti, dzeja, domu graudi un krāsaini foto par Nītauri, ietērpti grāmatas 60 lappusēs, krāsainos, laminētos vākos.

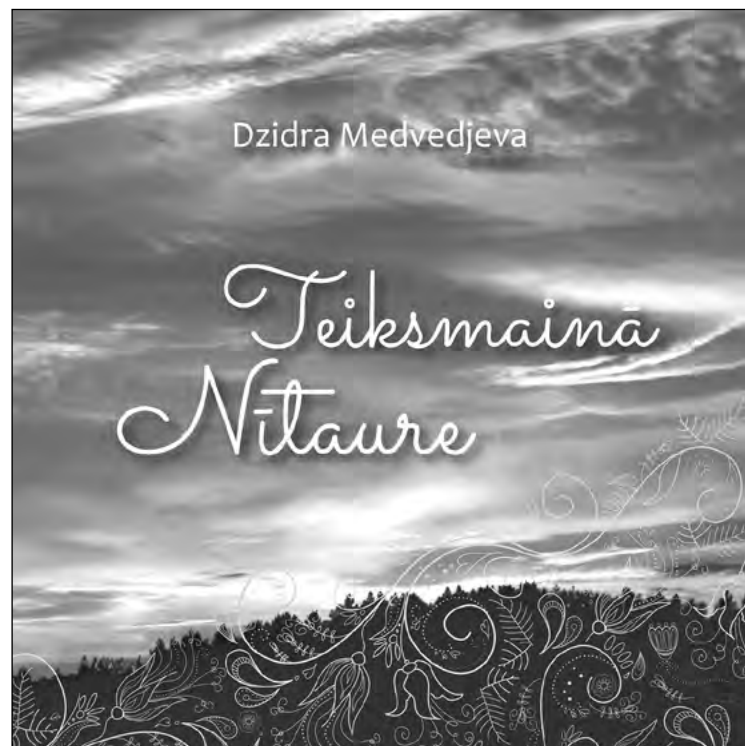
Grāmata – labs papildmateriāls darbam stundās skolā, nodarbībām bērnudārzā, jaunu, radošu darbu tapšanai mākslas, mūzikas skolā, jaunām māmiņām, ko palasīt bērniem vakara pasaciņas vietā. Protams, lieliska dāvana svētkos, jubilejās, tikšanās reizēs, izziņas materiāls novada stāstniekiem, noderīgs papildinājums bibliotēkās.

Paldies Amatas novada pašvaldībai un domes priekšsēdētājam Elitai Eglītei

par atbalstu grāmatas „Teiksmainā Nītaure” izdošanā!

Katrs, kam Nītaures vārds dziļi sirdī ierakstīts, kā arī katrs, kas vēlas ar pasakaino Vidzemes vietu iepazīties, var iegādāties grāmatiņu savā īpašumā. Grā-

matnīcās pieejama nebūs. Sazināties ar mani personīgi. Amatas novada stāstnieki, visi pārējie nītaurieši un interesenti, ja vēlaties iegādāties grāmatu, zvaniet: 29376317 vai rakstiet e-pasts: dzidramedvedjeva@inbox.lv

Toreiz, pirms Amatas novada. Kosas pagasts

Līga Eglīte

2015. gadā, aplūkojot Amatas novada karti, viss liekas tik vienkārši un pārskatāmi – pieci pagasti, administratīvie centri, ceļi, māju puduri, ciemati un ciematiņi. Taču iepriekšējos gadu desmitos novada teritorijā notikušas neskaitāmas apvienošanās un dalīšanās, kas sajauktu galvu jebkuram pētniekam un ģeogrāfijas entuziastam. Pārlopojot albūmus un avižu izgrīzumus, atklājas saistoša vēsture.

Šoreiz stāsts par Kosu, kuras senais nosaukums bijis Čankas. Apdzīvotā vieta izveidojusies pie *Kosenhof* muižas centra. Kosas pagasts bija viena no Cēsu apriņķa pašvaldībām tā dienvidrietumos. Valde atradās tagadējā Kosā. Mūsdienās par Kosu uzskata bijušo ciema austrumdaļu, rietumdaļu ar muižas centru, baznīcu un pagastvaldi tiek pieskaitīta Ģērķēniem.

Arturs Plaudis, „Kosa. Novads un tā ļaudis”: „Kosas zeme lielākoties ir paugurauna, kalnaina, daudz purvāju un

mežu, pagasts nav sevišķi piemērots lauksaimnieciskai izmantošanai, tādēļ no seniem laikiem tas bijis tā sauktais kroņa pagasts, kas piederējis valstij. Kaimiņu muižu dzimtcilvēki kosēniešus apskauduši, jo tiem nav bijis jāvergo privāto muižu darbos. Viņi teikuši, ka kosēniešiem viegla dzīve, ka maizes kukulis pa vēderu dancojot, tikai nezino kā to iekšā dabūt.”

V. Salnais, A. Maldups „Pagastu apraksti” (1935. gads) par Kosu vēsta, ka pagastu šķērso autobusu līnija „Rīga-Kaive”, tūristu apmešanās vieta „Pievēnos” pie Emilijas Pētersones. Vēsturiskie objekti: pilskalns pie „Doļu” mājām un krustakmens „Ūdru” māju zemē. Mežos sastopami: lapsas, āpši, caunas, seski, zaķi, stirnas, vāveres, ūdri. Upēs un ezeros dzīvo: lidakas, asari, raudas, liņi, karūsas, vēdzeles, zuši, ķīši, laši, vēži.

Laikrakstā „Brīvā Zeme”, 1937. gada 29. janvārī atskaitās pagasta darbvedis K. Blaus: „Viens no vidējā lieluma pagastiem

Pilngadības svētki Kosas ciemā 1961. gadā. Foto no albūma „Kosas ciema jaunās tradīcijas”

apriņķi. Tā platība 108,38 kv.km ar 347 saimniecībām un 1557 iedzīvotājiem. No visas kopplatības aramzeme 19,70%,

plavas 19,32%, ganības 33,04%, meži 16,93%, purvi 7,79%.

Pagastnama otrajā stāvā ierīkota izrikojumu zāle ar 300

sēdvietām. Skatuves iekārta ar modernām elektriskās apgaismošanas ierīcēm [ģenerators] labā stāvoklī. Turpinājums 7.lpp.

Labā pieredze ir kā dāvana ikvienam pedagogam

Diāna Briede

Spāres internātpamatskolas pedagogi no 15. līdz 23. novembrim devās mācību braucienā uz Zviedriju, uz Norčepingu. M. Jonase, Z. Ventere, A. Saulīte, D. Šleija, S. Misere-Jukāma un skolas direktore R. Bukovska piedalījās nevalstiskās organizācijas „Velku biedrība” (Eiropas Sociālā fonda finansēto projektu partnera) un Zviedrijas nevalstiskās organizācijas „Cerību Zvaigzne” rīkotajās profesionālās pilnveides apmācībās, iepazīstot Norčepingas pašvaldībā īstenotos sabiedrības atbalstītos izglītības un sociālās aprūpes pakalpojumus bērniem un jauniešiem ar dziļiem garīgās attīstības un citiem funkcionāliem traucējumiem. Tika apmeklētas Norčepingas pašvaldībā esošās skolas, dienas centri, grupu dzīvokļi. Apmeklējam bērnu veselības habilitātes centru, brīvā laika pavadīšanas vietu „Sofijas lauku sētu.” Skolotājas apgalvo, ka šis brauciens deva ieskatu Zviedrijas izglītības sistēmā kopumā. Patikami pārsteigusi harmonija un miers.

14 gadus „Velku biedrība” kopīgi ar Zvierijas organizācijas „Cerību zvaigzne” atbalstu organizē vasaras nometnes Spāres internātpamatskolā ģimenēm, kurās aug bērni ar īpašām vajadzībām. Nu jau četrus gadus šajās nometnēs savas pedagoģiskās zināšanas sniedz Zviedrijas organizācijas „Cerību zvaigzne” speciālās izglītības skolotāja Ingera Lillja. Savu pieredzi un zināšanas viņa sniegusi skolotājām, kuras strādājušas „Velku biedrības” organizētajās nometnēs, kā arī vairākas reizes viesojusies skolā un izglītojusi visus skolas darbiniekus. Spāres skolā mācās 44 skolēni ar vidēji smagiem un smagiem garīgās

No kreisās: Dace Šleija, Solvita Misere - Jukāma, Rita Bukovska, Zaiga Ventere, Antra Saulīte, Marita Jonase. Foto no arhīva

attīstības traucējumiem, un funkcionālajiem traucējumiem, kā arī ar autismu.

M. Jonase: „Mani ļoti uzrunāja vide un plašums, kāds bija ikvienā skolā, kurā mēs viesojāmies. Man kā skolotājai, kura ikdienā strādā ar bērniem, kam ir garīgā atpalicība un autisms, bija interesanti vērot, kā strādā pedagogi, kā tiek organizēta diena, kā tiek pielietoti alternatīvie komunikācijas līdzekļi – saziņas kartiņas. Tur nav klašu komplektu, apmācība notiek interešu grupās, ņemot vērā katra bērna attīstību un spējas. Šādā veidā strādājot, bērnam ir iespēja satikties un iepazīties ar dažādiem skolotājiem, un pedagogiem ir iespēja ar kādu bērnu strādāt individuāli.”

R. Bukovska: „Zviedrijā bērni ar intelektuāliem attīstības traucējumiem netiek integrēti vispārīgajās klasēs, tiek veidotas atsevišķas klases skolēniem ar garīgu atpalicību un vidēji smagu un smagu garīgo atpalicību. Latvijā mēs ar integrāciju saprotam to, ka šiem bērniem jābūt vispārīgajās klasēs. Manuprāt, tas ir nepareizi, jo bērniem nepieciešams vairāk apgūt praktiskās iemaņas, kuras noderēs turpmākajā dzīvē. Zviedrijā lielu uzmanību pievērš

tam, lai skolēni pavadītu laiku svaigā gaisā. Neatkarīgi no laika apstākļiem, viņi katru dienu iet ārā. Arī mēs savā skolā šogad esam ieviesuši Veselības stundu, kad skolēni ar vidēji smagu un smagu garīgo atpalicību pēc pusdienām stundu pavada ārā svaigā gaisā.”

D. Šleija apstiprina, ka arī viņu šis modelis ieinteresējis: „Tas ir pievilcīgs, jo ir vairāk iespēju vēltīt laiku individuālam darbam. Ieguvums milzīgā ideju bagāžā. Šis brauciens man lika aizdomāties par savu darbu, izvērtēt un salīdzināt, ko no redzētā un dzirdētā izmantot savā darbā, ko varētu mainīt skolā.”

A. Saulīte: „Šobrīd Spāres internātpamatskolā strādāju ar skolēniem, kas apgūst darba iemaņas. Pavisam drīz šie skolēni beigs skolu un vecāki aizdomājas, kas notiks pēc tam... Tāpēc, Zviedrijā redzot, kā jaunieši ar garīgiem un funkcionālajiem traucējumiem dzīvo un darbojas pēc skolas beigšanas, liek aizdomāties, kāpēc mūsu valstī ir citādāk? Sasniedzot 20 gadu vecumu, ikviens jauniešs, arī ar īpašām vajadzībām, Zviedrijā uzsāk patstāvīgas gaitas. Tur šie jaunieši ar īpašām vajadzībām dzīvo labiekārtotos grupu dzīvokļos, veicot ikdienas

pienākumus, maksājot īri par dzīvokli. Dzīvi dzīvokļos uzrauga darbinieks, kas arī nepieciešamības gadījumā ir palīgs. Katram no šiem iemītniekiem ir savs asistents, kas palīdz iepirkties un citādi. Viņi brīvdienās apmeklē tuviniekus vai pasākumus. Darba dienās dodas uz darbu, daži veic algotu darbu, pārējie uz dienas centru. Arī dienas centros šie cilvēki satiekas, atrod draugus, rīko kopīgus pasākumus, strādā interešu grupās (darbojas ar mālu, stiklu, glezno), izgatavoto produkciju pārdod veikalos. Bija patikami vērot viņus darbībā un redzēt, ka viņi ir apmierināti un laimīgi.”

Z. Ventere: „Es gribētu pievērst uzmanību tam, ka par šo bērnu sāk domāt un rūpēties no tā brīža, kad viņa attīstībā ir manāmas kādas izmaiņas. To mums stāstīja un izskaidroja bērnu veselības un habilitācijas centrā Gunilla Olafssone. Speciālistu grupa vēro, domā un strādā savstarpēji un kopā ar vecākiem, līdz pieņem pareizo lēmumu. Kad bērns dodas uz skolu, ir izstrādāta programma, virkne uzdevumu un veids, kā attīstīt viņa prasmes. Turpretim mūsu valstī šī situācija ir pilnīgi citāda. Šajās dienās guvu milzum daudz iespaidu un ideju, daudz pārdomu par redzēto un dzirdēto.”

R. Bukovska: „Zviedrijā ir Bērnu veselības centri (mūsu izpratnē tā ir poliklīnika), kurā strādā mediķi, kas ir atbildīgi par bērniem no 0–6 gadu vecumam. Visiem 2,5 un 4 gadīgajiem bērniem tiek veikta valodas attīstības pārbaude, ļoti laicīgi tiek konstatēti attīstības traucējumi un tiek veikti turpmākie pasākumi, lai veicinātu bērnu attīstību. Speciālisti uzsver arī to, ka ļoti būtiski ir bērnam ar intelektuālās attīstības

traucējumiem skolas gaitas uzsākt pēc iespējas laicīgāk, jo tad skolēni veiksmīgāk iejūtas skolas dzīvē un pierod pie noteikta dienas režīma.”

Norčepingas pašvaldība kopā ar vecākiem ir atrisinājusi jautājumu, ko darīt bērniem, kad beigušās nodarbības skolā un kur viņiem atrasties, ja vecākiem nepieciešama kāda brīvdiena.

S. Misere-Jukāma: „Šāds risinājums ir „Sofijas lauku sēta.” Mani šī vieta izraisīja pozitīvas emocijas, jo es šādu lauku vidi redzu arī mūsu skolas teritorijā. Lauku sētas ideja ir kādas mammas īstenots projekts, lai palīdzētu savai meitai Sofijai un viņai līdzīgajiem bērniem. Šeit bērni kopīgi ar brīvā laika pedagogiem strādā, muzicē, gatavo ēst, attīstot dažādas prasmes, palīdz kopt sētā esošos dzīvniekus, rūpējas par tiem. Ja vecākiem nepieciešamas brīvas dienas, savlaicīgi saskaņojot un vienojoties par laiku, šeit var atstāt bērnus.”

R. Bukovska: „Šobrīd Latvijā ļoti aktuāla tēma ir pedagogu atalgojums. Noskaidrojām tā sistēmu Zviedrijā. Skolotājiem likme ir 45 stundas nedēļā, no tām 20 stundas – sadarbība ar vecākiem, pedagogiem, individuālais darbs ar skolēniem, gatavošanās nodarbībām un darbu labošanai, 10 stundas – savai izaugsmei (šīs stundas var neatrasties darbavietā).”

R. Bukovska: „Patikami ir apzināties, ka daļu no Zviedrijā redzētā mēs jau esam ieviesuši savā skolā, protams, ir jaunas idejas ko mēs vēl varētu uzlabot un ieviest.”

Februārī gaidām cimos Zviedru kolēģus, lai parādītu, kā strādājam ar bērniem un uzklusitu viedokļus un ieteikumus.”

Toreiz, pirms Amatas novada. Kosas pagasts

Turpinājums no 6.lpp.

Pagastam viena 6-kl. pamatskola un divas I pak. pamatskolas ar 6 skolotājiem un 130 skolniekiem. Kļavkalna I pak. pamatskolu [1938.g.] paredzēts likvidēt. Bedrkalna I pak. pamatskola celta 1929.–30.g. un piemērota tagadējām laika prasībām.

Ceļu stāvoklis pagastā ļoti labs. Visi kļaušu ceļi pirmreizēji ir noplanēti un gadskārtēji tiek turpināta otrreizēja planēšana.

Savā laikā partijas daudz nesaskaņu ienesa pagasta un sabiedriskajā dzīvē. Tagad sabiedriskā dzīve uzplaukst miera un sadarbības garā.

Kosā tiešām bijusi rosīga sabiedriskā un kultūras dzīve. Nav ziņu, cik bieži zālē ar 300 vietām notikuši pasākumi, taču fotogrāfijas liecina par labi apmeklētām tautas nama pašdarbnieku izrādēm, ballēm ar „Kosas jautro kapellu”. Par izrāžu dekoratoriem pieaicināti mākslinieki no Rīgas teātriem, kas te vasarās atpūtušies. Pagastā bijušas Patērētāju, Biškopības, Lauksaimniecības, Piansaimnieku un Bibliotēkas biedrības, darbojušies aizsargi un mazpulki. Savstarpējā uguns apdrošināšanas biedrībā bijuši 305 biedri. Rikoti mājturības kursi, kuros mācījušās 20 sievietes un 3 vīrieši.

Un tad laiki mainās... Par kara gadiem nav ziņu, taču pēc tam Kosā sākas citāda dzīve. Pagasts likvidēts, ciems paliek.

1945. gada 8. oktobrī, sadalot pagastu, izveido Dūmkalna un Kosas ciema padomes. 1949. gada 31. decembrī Kosas ciemu iekļauj Cēsu rajonā.

1951. gadā avīzē „Boļševiks” ievietota ceļa strādnieku vēstule: „Kosas ciema veikalā nevar nopirkt maizi un tā jāved 30 km no Cēsīm”. Rubrikā „Ar ušņu duramo” vārdos nosaukti visi Kosas „Komunāra” kolhoznieki, kuriem kūti ir vairāk par vienu govi. Tolaik tā nedrīkstēja būt. Avīzes „Cēsu stars” korespondenti 1951. gadā rikojuši reidu un atklājuši, ka uz kolhoza valdes kantori nav ceļa norādes un pie ēkas nav izkārtnes. Garais saimniecisko nebūšanu saraksts beidzas ar secinājumiem: kolhozam jāpa-

līdz un to nodrošinās Lielstraupes MTS, politnodaļas darbinieki un paši kolhoznieki, kam jābūt istiem saimniekiem, jākontrolē priekšsēdētājs, valde un jāprasa atbildība par uzticēto pienākumu pildīšanu. Lūk tā!

1954. gadā Kosas ciemam pievieno likvidēto Rencēnu ciemu.

Par kultūras dzīvi tajos gados liecina fotoalbūms „Kosas ciema jaunās tradīcijas”. Baznīcas kristību vietā ģimenes nu pulcējas Tautas namā uz Bērniības svētkiem. Jaunie rituāli tomēr saglabā seno tradīciju iezīmes. Pa garo paklāju nāk mazie ar krustvecākiem, gājiena priekšgalā divi pionieri no groziņa kaisa ziedus, bet malās stāv pionieri un salutē. Bija Iesvētības, tagad Pilngadības svētki. Baltas, kleitas, tumši uzvalki un atkal pa garo paklāju soļo divi bērniņi, kaisot piņņu ziedus. Laulību reģistrācijā ciema padomē visiem nopietns noskaņojums. Jaunie nobijušies, ciema priekšsēdētājs bargu seju, sekretāre bez smaids. Uz galda reģistrācijas grāmata, tintnīca, zīmogi un nosusināmais, vāzē trīs izplaucēti ievas zari. Tās taču ir Komjauniešu kāzas! Un tad Varoņu piemiņas diena. Ne jau pie saviem piederīgajiem gājienā pa priekšu soļo muzikanti ar padomju Latvijas karogu, galamērķis ir II Pasaules karā kritušo kapavietas. Tomēr fotogrāfs fiksējis arī gaišas un aperīgās ciema ļaužu sejas. Viņiem tie ir Kapusvētki.

1965. gadā Kosas ciems no kartes izzūd. P/s „Skujene” teritoriju ar Kosu pievieno Skujenes ciemam, bet pašu ciemu pārdēvē par Amatas ciemu. Kosas nosaukums līdz 1975. gadam saglabājas mežstrādes iecirknim-mežniecībai, līdz mūsdienām māju pudurim, baznīcai un autobusa pieturai. Kādreizējā Kosas pagasta teritorijas lielākā daļa iekļauta Amatas novada Amatas un Skujenes pagastos, kā arī neliela daļa Vecpiebalgas novada Kaives pagastā.

Raksta tapšanā izmantota LĢIA vietvārdu datubāze, enciklopēdija „Latvijas pagasti”. Paldies Skujenes pagasta bibliotekārei Vijai Indriksoni par izziņas materiāliem un Līvu bibliotekārei Lidijai Rutkovskai par albūmu „Kosas ciema jaunās tradīcijas”.

Aktivitātes Spāres internātpamatskolā

Baiba Erliha

Spāres internātpamatskola no 2014. gada decembra piedalās nevalstisko organizāciju projektu programmā „Inovācija alternatīvo sociālo pakalpojumu iniciatīva Amatas novada kultūrvidē”, kuras vadītāja ir Anda Vilka. Notikušas divas nodarbības, kurās lektore Zigrīda Apala pastāstīja par Āraišu muzejparku, un Indra Vilistere demonstrēja bronzas laikmeta traukus, ko pēc tam pasākuma dalībnieki gatavoja no māla ar tā laikmeta rotājumiem. Skolnieki lekcijās

iesaistījās ar interesi. Projekts turpināsies visu 2015.gadu un tā dalībnieki uzlabos zināšanas Latvijas senākajā vēsturē, darbā ar sabiedrību un būs apguvuši vismaz vienu seno amatu: metāla liešanu, podniecību, ēdiena

21.janvārī notiks Barikāžu atceres pasākums, kur Guntars Norbutis stāstīs barikāžu laika atmiņas un jaunsargi organizēs skolniekiem sportiskas aktivitātes.

26. janvārī skolā notiks Latvijas Speciālās Olimpiādes sacensības slēpošanā un 19. februārī pieredzes apmaiņā viesosies Zviedrijas delegācija.

Ciņas sporta kluba „Ferrum” sasniegumi un spilgtākie notikumi 2014. gadā

Evija Lūkina

Pateicamies Jums visiem par veiksmīgo sadarbību un atbalstu aizgājušā gada garumā. Kopumā tas bijis veiksmīgs gan sportistiem, gan klubam. Esam ieraudzījuši jaunas zvaigznes debesis, kuru spožums vēl jāpieslīpē. Caur aktīvu darbību, veiksmēm un neveiksmēm ir izkristalizējušies mērķi jaunajam Aitas gadam. Aicinu visus atskatīties uz galvenajiem kluba un personīgajiem sasniegumiem aizgājušajā gadā:

CSK „Ferrum” dibināts un savu aktīvo darbību sācis 2013. gada 16. oktobrī. Šajā laikā ir atvērtas treniņu grupas un iegādāti ciņas paklāji Liepas pamatskolā, Cēsu 2. pamatskolā un Amatas pamatskolā.

Treniņprocesa laiku esam palielinājuši no vienas stundas līdz trīs stundām. Nodrošinot

transportu, esam snieguši bērniem iespēju pārvietoties starp Cēsu un Liepas grupām, tā stiprinot cīkstoņu meistarību. Vienreiz nedēļā papildus nodrošinām arī baseina nodarbību.

Ne mazāk svarīgs ir fakts, ka Latvijas ciņas prezidija sēdē tika lemts klubu CSK „Ferrum” 2014. gadā uzņemt Latvijas Ciņas federācijas biedros.

CSK „Ferrum” grupās kopumā reģistrēto dalībnieku skaits 2014. gadā no 51 cīkstoņa ir pieaudzis līdz 73. Aktīvākie 34 bērni regulāri startē dažāda mēroga sacensībās daudzās valstīs.

Mūsu cīkstoņi apmeklējuši un ar labiem rezultātiem startējuši 48 sacensībās, no kurām 4 ir bijušas komandu sacensības. Kopumā izcīnītas 233 medaļas, no tām 54 bija par 1. vietu, 71 par 2. vietu, 108 par 3. vietu.

Esam veiksmīgi startējuši ne

tikai 23 reizes Latvijā, bet arī 22 reizes Igaunijā, kā arī Somijā, Lietuvā un Polijā.

Sadarbībā ar novadu vadītājiem un sporta koordinātoriem CSK „Ferrum” klubs pagājušajā gadā organizējis 8 sacensības, kur tika izcīnītas uzvaras brīvā cīņā, pludmales cīņā un fiziskajā sagatavotībā.

Cīkstoņi piedalījušies vairāku nedēļu sporta nometnēs gan Latvijā, gan Igaunijā.

Mūsu aktivitātēm var sekot: www.amatanovads.lv; www.priekuli.lv; www.cesis.lv; www.sportacentrs.com; www.dzirkstele.lv; www.wrestling.lv; www.youtube.com; www.wrestlingferrum.lv; www.re:TV.lv

Veiksmi un izdošanos Jaunajā, 2015.gadā vēl CSK „Ferrum” valde Evija Lūkina un Andris Ruicis.

Airsoft Cēsis – „Neapstāsimies pie sasniegtā!”

Foto: Juris Rodins

Ēriks Bauers

Kad cilvēki pirmo reizi dzird vārdu „airsofts”, tad noteikti seko jautājums: „Kas tas ir?”. Vislabāk atbildi zinās mūsu pašu novadnieki, brāļi Kārlis, Juris un Pēteris Rodini, kuri ir šīs spēles entuziasti un savu darbību uzsāka pavisam nesen – ieraudzīja spēli internetā un vēlējās pamēģināt paši.

Kāda saistība „Airsoft Cēsis” ar Amatas novadu? Bāze ir Drabešu pagasta Uplandos, kas pazīstama kā „Fonofesta” pasākuma vieta. Atsaucīgie zemes īpašnieki Tarmo un Lauri Sildniki piešķīra zemes gabalu.

Kā pastāstīja Pēteris, tad sākotnēji, braukājot uz sacensībām Rīgā, airsofts kļuva par hobiju, kur varēja labi pavadīt laiku. Tas kļuva laikietilpīgi un dārgi, radās ideja par airsofta popularizēšanu tepat Cēsu pusē.

Airsofts (*airsoft*) ir komandu sporta veids jeb militārās simulācijas spēle. Lieto kaujas ieroču kopijas, kas šauj ar 6 mm plastmasas lodītēm. No lodītēm neizdalās nekāda krāsa, tamdēļ airsofts ir spēle uz godīgumu un

katram tās dalībniekam pašam ir jākonstatē trāpījums.

Kā atklāja Juris, tad dažkārt *airsoft* pielīdzina peintbola spēlei, taču *airsoft* ir krietni militārāka spēle un sniedz daudz asākas izjūtas. *Airsoft* spēles mērķis ir iznīcināt pretinieku komandu, lietojot šaujamo ierocius un citu militāro arsenālu (granātmetējus, dūmu granātas, mīnas u.c.), kas ir reālu ieroču kopijas.

Airsoft spēles ir dažāda stila, to pamatā ir scenārijs, kurā iejūtas dalībnieki, un izspēlē kādu konkrētu uzdevumu, sadarbojoties komandai. Spēles var būt nelieli uzdevumi, ar ilgumu no desmit līdz trīsdesmit minūtēm, līdz pat spēlēm, kur vienai misijai var tikt veltīta visa diena. Lai vairāk pietuvinātu reāliem kaujas apstākļiem, dalībnieki izmanto militārās maskēšanās formas, nereti ieročus aprīkojot ar dažādām papildierīcēm, kā arī komandas mēdz izmantot speciālu taktiku.

Sākotnēji dalībnieki bija tikai paši un tuvākie draugi, taču vēlāk spēlē iesaistījās ne tikai no Cēsu apkārtnes, bet arī no Valmieras, Strenčiem, Smiltenes,

Siguldas, Līgatnes, Limbažiem, Rīgas, Liepājas un pat piesaistīja ārzemnieku uzmanību.

Klubs pagājušajā gadā sezonu uzsāka jau 29. martā ar pasākumu jaunsargiem, tika aizvadītas vēl 15 spēles un beidzamā norisinājās 6. decembrī. Kopumā pie ieročiem bija ķērušies gandrīz 300 dalībnieki no visas Latvijas.

Atskatoties uz paveikto un salīdzinot savu pirmo sezonu, brāļi Rodini atzīst, ka ir spēruši platu soli uz priekšu gan palielinot savu ekipējuma arsenālu, gan spēļu veidus, jo veido jau nopietnus MILSIM (militārās simulācijas) scenārijus, kurus palīdz sagatavot ar Zemessardzi saistītas personas. *Airsoft* sporta veids ir lieliska izklaide, tas ir veiksmīgs komandas, vai kādas grupas saliedējošs pasākums, atraktīvs piedzīvojums, atpūtas veids un hobijs, kas radīs asas izjūtas un adrenalīnu.

Vairāk informācijas:

<https://twitter.com/AIRSOFTCESIS>

<https://www.facebook.com/CesisAirsoft>

<https://www.draugiem.lv/group/18404627/cesis-airsoft/>

Amatas kultūras centrā
7. februārī Ģikšos
 plkst. **19.00**

**AICINĀM UZ
 KONCERTU**

*Sadancosim
 Amatā!*

Ieeja 1 eur

Ekskursijas AMATAS NOVADA ļaudīm!

Ūdenskritumi ledus skulptūrās Igaunijā ⇒ 31.01. ⇒ 29 EUR

Valentīndienas saldā meistarklase ⇒ 14.02. ⇒ 33 EUR

Kazimira gadatirgu un svētki Viļņā ⇒ 7.03. ⇒ 29 EUR

**EKSKURSIJAS DARBA KOLEKTĪVIEM,
 SKOLĒNIEM UN ĢIMENĒM!**

VAIRĀK: www.travelbiiz.com | 29125261

„Kad sudrabs matos mirdz, viedu gaismu izstaro pati sirds.”
 / Dz. Medvedjeva /

Ritu Pētersoni 80 gadu jubilejā un Luizi Safonovu 75 gadu jubilejā
 miļi sveic Nītaures seniori

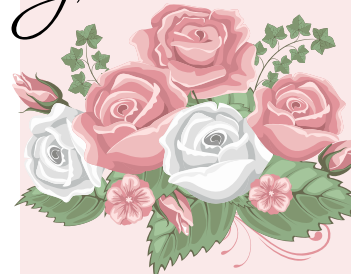
Amatas pagastā
 Dominiks Pimbers
 Baiba Tinusa

Drabešu pagastā
 Eliza Bērziņa
 Aigars Ķūķis

Nītaures pagastā
 Armands Rapša
 Miķelis Zitars
 Nils Domeniks Zvejnieks
 Derils Toms Goroškins

*Sveicam
 jubilārus!*

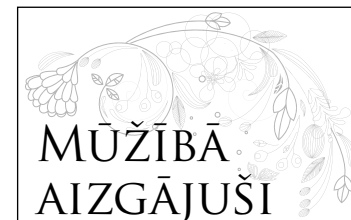
Amatas pagastā
 Janina Puriņa – 82 gadi

Drabešu pagastā
 Valija Martinsone – 97 gadi
 Ausma Brence – 91 gads
 Olga Ramša – 90 gadi
 Ausma Ašmane – 89 gadi
 Biruta Buka – 88 gadi
 Vitolds Kovaļčuks – 88 gadi
 Olga Grava – 83 gadi
 Osvalds Auziņš – 82 gadi
 Maiga Sirmā – 80 gadi
 Milda Saulīte – 75 gadi
 Imants Janītens – 75 gadi
 Jānis Lazdiņš – 75 gadi

Nītaures pagastā
 Rita Pētersona – 80 gadi
 Luīze Safonova – 75 gadi

Skujenes pagastā
 Valentīna Virbale – 75 gadi
 Alma Kazerovska – 86 gadi
 Elza Preimane – 94 gadi

Zaubes pagastā
 Arnolds Lazdiņš – 83 gadi
 Gaida Lazdiņa – 83 gadi
 Tatjana Semjonova – 80 gadi

Amatas pagastā
 Lūcija Bībere
 21.10.1933.–08.01.2015.

Drabešu pagastā
 Velta Sarkane
 02.09.1915.–30.12.2014.

Olga Obļikova
 26.06.1926.–31.12.2014.

Elza Lazdiņa
 11.02.1922.–03.01.2015.

Zaubes pagastā
 Ģirts Bebris
 18.07.1972.–03.01.2015.

Silvija Zigrīda Bīriņa
 25.09.1932.–09.01.2015.

Nodarbības Drabešu muižas Amatu mājā

- Aušanas studija** – otrdienās, plkst. 18.00, vada Rudīte Platā;
- Mazo rokdarbu darbnīca** – trešdienās, plkst. 19.00 (vilnas velšana, adīšana, tamborēšana, ādas apstrāde, u.c.), vada dažādi meistari;
- Kokles spēles nodarbības** – ceturtdienās (laiks tiks precizēts), vada Adele Grunte;
- Kokļu darbnīca** – ceturtdienās, plkst. 19.00, vada Andris Roze;
- Janvāra rokdarbs** – celošana. Nodarbības 31. janvārī, plkst. 11.00, vadīs Viktorija Siviņa. Sīkāka informācija un pieteikšanās pa tālruni 29199870.

Informācija

Skujenes bērnu rotaļu un attīstības centrā no janvāra sestdienās, dodoties uz dejošanas nodarbībām, pirmsskolas vecuma bērni aicināti turpināt apmeklēt **Rotaļu istabu**. Tur kopā ar bērniem darbosies brīvprātīgie – Naura un Laimas Sekstes ģimene. Biedrība „Ģimenes atbalsta rokdarbu studija”

24.01.
**PIEDZĪVO
 ZIEMU
 NĪTAURĒ**

AICINA:

11:00

VECĀS ESTRĀDES
 TERITORIJĀ

**NĪTAURĒS HOKEJA LAUKUMA
 ATKLĀŠANA**
 un īpašais laukuma atklāšanas
MINI ČEMPIONĀTS HOKEJĀ!

ČEMPIONĀTA LAIKĀ LĪDZJUTĒJIEM DAŽĀDAS IZKLAIDES, KONKURSI, BALVAS,
 GARDA ZUPA, UGUNSKURS UN MŪZIKA!

Pēc hokeja - slidošanas prieki ikvienam!

* Atkušņa gadījumā celsim sniegavirusus un baudīsim citus ziemas priekus!

18:00
 NĪTAURĒS
 KULTŪRAS NAMĀ

**MASKU BALLE
 «MŪŽIGĀS SASALUMS NĪTAURĒ»**

Atzīmēsim «Nītaureņu» un ANJD jubilejas, sumināsim labdarus un sadarbības partnerus, svinēsim Nītaures hokeja laukuma atklāšanu.

Ballēsimies visu nakti īpašā karnevāla gaisotnē lustīgu muzikantu pavadījumā. Pēc 3:00 skanēs pašu izvēlēta mūzika.

Masku parāde, konkursi, pārsteigumi, balvas!

IEEJAS MAKSĀ: **3,0 EUR**
 Karnevāla tērpā: **1,5 EUR**

Ar ANJD un «Nītaureņu» ielūgumiem ieeja BEZ MAKSĀS!

Amatas novada pasākumu kalendārs 2015. gada janvāris – jūnijs

23. janvāris, plkst. 17.30
 Nītaures kultūras namā
 filma „Modris”. Ieeja EUR 2,00

24. janvāris
 „Piedzīvo ziemu Nītaurē!”
 Plkst. 11.00 Hokeja laukuma atklāšana, mini čempionāts hokejā;
 plkst. 18.00 Nītaures kultūras namā masku balle „Mūžīgais sasalums Nītaurē”

29. janvāris, plkst. 15.00
 Nītaures kultūras namā
 Liepājas teātra izrāde bērniem
 „Svētkus gaidot”. Ieeja EUR 2,00

2. februāris
 Zaubes kultūras namā
 Sveču diena un meistarklase
 sveču liešana
 Sīkāka informācija sekos

6. – 8. februāris
 Starptautiskais tūrisma gadatirgus
 „Balttour 2015” Rīgā.
 Amatas novads tiks pārstāvēts
 „Enter Gauja” stendā.

7. februāris, plkst. 19.00
 Amatas kultūras centrā
 Koncerts „Sadancosim Amatā”

28. februāris „Slēposim Amatā”

Aprīlis (pirmās vai otrās
 brīvdienas) **Latvijas čempionāts
 ūdenstūrismā „Amata 51”**

17. – 18. aprīlis Āraišu forums

25. aprīlis – Lielā Talka

10. maijs Pārgājiens gar Amatu
 kopā ar Putnu Jāni –
 ornitologu Jāni Brikmani

**6. jūnijs Tūrisma rallijs
 Amatas novadā**

**20. jūnijs Amatas novada svētki
 Amatas pagastā „Amata dzied”**